

Hvaležna kozica.

Priobčil *Trnovski*.

ekje je bila koča. V koči sta bivala oče in mamica s hčerko Anico. Imeli so kozico, ki jo je pasla in krmila Anica. Jako jo je ljubila.

Nekega dne niso imeli s čim zakuriti. Pa je šel oče v gozd po drva. Ko se je vračal, sreča poraslega možička. Oče zavije v stran, možiček pa mu pravi: »Ne ogibaj se me! Pomorem ti iz siromaštva.« Tedaj potegne iz žepa mošnjo, polno zlatnikov, ki jih pokaže očetu, rekoč: »Vse to bo tvoje, če mi daš, kar ti najprej pride naproti.« Oče mu rad obljudi ter sprejme zlatnike.

Ko pride h koči, mu priteče Anica naproti. Velika žalost obide očeta. »Zakaj ste tako žalostni?« ga vpraša Anica.

»Ljuba Anica« — veli oče — »jutri te več ne bomo imeli.« Anica zajoka.

Drugo jutro sta šla oče in mamica na trg. Anica je še spala. Ko se je zbudila, se je prestrašila, ker je bila sama. Iskala je staršev.

Šla je h konjičku ter mu dejala: »Konjiček, konjiček, ne veš-li, kje so moji starši?« Toda konjiček je le zarezgetal. Ni ga umela.

Šla je h kravici ter jo vprašala; »Kravica, kravica, ne veš-li, kje so moji starši?« Toda kravica je samo zamukala. Anica je ni umela.

Šla je h kozici: »Kozica, kozica, ne veš-li, kje so moji starši?« je velela svoji ljubljenci. Pa glejte, kozica je izpregovorila: »Anica, ti si mi vedno dajala dobro jesti, zato ti svetujem: Vzemi koš, ga optaj meni na hrbet, sedi vanj, pa te poneseš k staršem!«

Anica je vzela koš ter ga dela na kozico. Ko je bila počenila vanj, sta odšli. Gredoč sta srečali mnogo ljudi. Ti so povpraševali: »Kam pa, koza, kam?« — »Z jajci na trg!« jim je bil odgovor.

Srečali sta tudi tistega možička, ki je šel po Anico. »Kam pa, koza, kam?« je dejal. »Z jajci na trg!« se mu je odrezala.

»Tukaj mi jih prodaj!« jo je nadlegoval pritlikavec. »Tu jih ne bom prodajala«, ga je zavrnila kozica.

Možiček je vedel, da tiči v košu Anica. Spustil se je v tek za kozo. Kozica pa beži in beži. Naposled priteče do velikega ribnika, skoči v ribnik ter splava na ono stran. Ko je že bila onkraj ribnika, se ozre ter zagleda poraslega možička, ki se potaplja sredi ribnika. Samo čop las mu je še molen iz vode. Kmalu je popolnoma izginil v globočini. Anica je bila rešena.

Kozica je z Anico hitela domov, kamor sta se med tem vrnila oče in mamica. Anica je vse povedala staršem, kar se ji je bilo prigodilo. Oče in mamica sta bila neznanško vesela. Kozico sta odslej še bolj ljubila. Tako se jima je bila prikupila, da je nista hotela dati od hiše.

